

„HOD OŠTIEPKOM!“

– Šimon Vereš

Festival Atenci3n Dymu

Keby mal stále niekto na svojej stene kalendár, tak by si mohol dvadsiaty ôsmy júl preškrtnúť červeným X. Možno s radosťou, že sa konečne začal obľúbený divadelný festival nitrianskych študentov z Prahy a pár ľudí, ktorí chodievajú do Uránie. Alebo so smútkom, že ostávajú už len štyri dni tohto nášho FAD-ka.

Mal som tú česť pomáhať pri jeho realizácii a hoci som sa obával, že pokácané stromy budú chýbať pri dotváraní pohodovej tieňovej zóny, manažment festivalu sa s týmto problémom úspešne pobil. A ako jasný víťaz vyšiel z boja bez jaziev.

Zdá sa mi, že jubilejný ročník je oproti tomu minulému (respectfully), oblečený do saka, má slnečné okuliare, šibalský úsmev a v ruke drží výherný stierací lós na päťdesiattisíc eur.

Avšak to, čo sa nemení, sú naše teplovzdušné rúry – či už tá väčšia v Párovských Háloch alebo tá menšia na ZUŠ Rosinského.

Ako perfektný investigatívny tím sme zistili skrytú pravdu za týmito obřimi hotboxmi. Tím KOSky tajne vyparuje hydratačný nápoj PRIME* a vypúšťajú ho do naplnených sál plných. Robia to však pre dobro divákov, aby ich udržali v bdelom tranze. Síce by mi to trhlo srdce, ale v za normálnych okolností by sme mali kontaktovať Ministerstvo kultúry. No keďže sa nám včera páčili Diskotejkári, necháme to tentokrát len s napomenutím. Ale nasledujúce dni budeme dávať veľký pozor.

Užívajte si tento festival, kým môžete.
Pozor zitra!

Matej Kováč

*PRIME je hydratačný energetický nápoj, vytvorený dvoma populárnymi zahraničnými influencermi, aby deti mohli udržať pozornosť pri ich videách, ktoré presahujú hranicu desať minút.
TOTO NIE JE PLATENÁ REKLAMA

PÁROVSKOHÁJSKI NÁFADNÍCI

Marek Kováč-ič (MK1)

Môj prvý stret s Marekom bol v Močenku, na festivale Na Scénu. Sedeli sme vedľa seba na monodráme. Obaja sme zaspali. Najprv on. Poštuchol som ho, zobudil sa a potom som zalomil ja. V tom momente som pochopil, že naše duše našli súzvuk a začali sme byť prepojení neviditeľným putom. A to je náš origin.

Marek mi už od pradávna pripomínal medvedíka čistotného. Je to kvôli jeho hustej brade, ale taktiež vyzerá akoby žil v smetiaku. No, napriek tomu má dosť čistú dušu. Dušu čistú tak, že by mu ju závideli aj rehoľné sestry. Vtip by mu mohol závidieť Peter Marcin a jeho príbehy z rukáva aj Boris Filan. A ak od Marečka budete chcieť pero, podá vám ho zo svojej unikátnej supaspicy peňaženky.

MK2

Matej Kováč (MK2)

Matka som spoznal spontánne – vyskočil na mňa ako komár z kopy sena. Bolo to na nemenovanom predstavení, ktorého korytnačie tempo a cyklickosť pre mňa slúžila ako mantra. Tá ma dotiahla do tranzu takého nevidaného, až som zažil zjavenie so samotným anjelom. Mal kučeravé vlasy, do ktorých vial vzdúšok z dymostroja a svetlá reflektorov sa ligotali na jeho brade. Zrazu sa ma ten anjel dotkol. Myslel som, že umieram. Moja hlava bola padnutá na stoličke. Anjel sa priblížil a pošepkal mi, vstávaj. Moje oči sa rozžiarili ako majáky a vtedy som to pochopil. Toto nie je anjel, ale nadčlovek. Hrdina, ktorý mi pomohol, aby som sa nestrápnil. Hrdina, ktorý vie pracovať so slovami lepšie ako s mačetou. A tak som spoznal môjho kolegu a dlhoročného co-redaktora v mnohých magazínoch, na ktorých sme za tie roky nespolupracovali.

MK1

Andrea Rysová (MK3)

JA: Ahojte!

MK1 + MK2 : (otočili sa fakt len na sekundu, mlčia)

JA: (myslím si svoje)

MK1+MK2: (oni asi tiež)

Tak si svorne mlčíme a myslíme si svoje. Sympaťáci. Teda, aspoň zo zadu sa tak javia. Vzápätí prichádza Feldo, náš (Hugo)boss, a situácia sa rýchlo mení. MK1 a MK2 začínajú hovoriť. Paráda! Nemusím si oprášiť svoje znakovanie. Aj tak viem ukázať len „ahoj“ a to na úvod nezabralo. O 15 minút neskôr – sú to fajn chalani. Trochu strelení, ale za to presne. Takže som na správnom mieste a v správnej spoločnosti!

P.S.: Jahodová resanka spravila to úvodné PAFÓ...

MK3

Aký význam má postava Anny v predstavení?

Myslíš Agnes?

Anny.

Anny?

Anny!

Anny bola postava, s ktorou som sa najviac stotožnila.

Ako je v diele vykreslený vzťah medzi Jakubom a jeho otcom?

To si myslím, že sme vykreslili perfektne.

Aké symboly sa v predstavení opakujú a čo predstavujú?

U nás sa žiadne symboly neopakujú.

Ako predstavenie zobrazuje tému viery kritických časoch?

Koniec sveta.

To je odpoveď?

Hej.

Ok. Aké sú paralely medzi vašim predstavením a biblickými príbehmi?

Čo sú to paralely?

Ja tiež neviem... Ako sa v priebehu predstavenia mení dynamika medzi hlavnými postavami?

Nemáme hlavnú postavu.

Aha...

A čo nám predstavenie hovorí o ľudskom duchu v čase krízy?

Že všetci zomrieme.

S ejáj až na koniec sveta

Otázky do tohto rozhovoru boli vygenerované umelou inteligenciou. Odpovedal celý ansámbel, ale keďže neviem po hlase z nahrávky identifikovať, čo povedal kto, vyzerá to ako rozhovor s jednou osobou.

Za rozhovor ďakuje MK1.

Dobrý, zlý a škaredý

Lonesome cowboy nám ponúka náhľad do sveta maskulinity a jej deštruktívnej povahy voči spoločnosti. V prvom obraze sa dívame na cowboya, ako ukazuje mačovské pózy. V druhom sledujeme performeru Tomáša Janypku, ktorý pomocou dvoch objektov prináša na svet neskrotného divokého buffalo býka. Snaží sa ho skrotiť, asi aby ho priviedol naspäť k stádu. V treťom obraze sa presúvame do mesta, kde si Tomáš naložil na plecia ťažkú úlohu – zobrazit' všetkých občanov skrz pohyb. To je koniec prvej časti.

Cowboy ide domov. Pozeráme video, je doma, mimo charakter, hrá sám seba. Na stene sú fotky jeho idolov. Namiesto tváří však vidíme na plagátoch dolepenú tvár cowboya, ktorý už totálne pohltil Tomaša ako človeka.

MK1

Nalej čistého vína, pokrytče

Bolo mi do plaču, keď som v predstavení zbadal porozbíjané vinylové platne. LP-čka sú drahé zboží a nezaslúžili si takýto osud. Nikdy predsa nikomu neublížili, ani len muche. Tak ako väčšina divákov. A tak ako väčšina divákov, aj ja som až vďaka predstaveniu spoznal osobnosť Filipa Topola. Nevieť ako vy, ale všimol som si, že súbor si českého autora a jeho tvorbu obľúbil a inšpirovali sa ním. Či už to bola poézia, hudba alebo jeho spôsob života. Spomedzi členov súboru sme siahli po istotke a zopár otázok sme položili Michalovi Barátovi. Hovoril o sebe ako o najväčšom fanúšikovi Topola a vraj bol nedávno aj na jeho vystúpení (toto mi nevychádza, pozn. red.). Opýtali sme sa ho, ktorú pieseň by chcel počuť z Filipových úst. Odpoveď bola správna: Mýsli od Goga. Potom nám prezradil, že nechal otvorené okno a že je čistý ako ľalia. My, že dobre.

V predstavení sa ansámbl ukázal ako hudobne nadaný. Keby sa každý naučil hrať na iný nástroj,

možno by sme namiesto Filipa Topola dostali aj Psích vojakov. A čo by sme to boli za plátok, keby sme sa nezmienili o tvorbe Jakuba Kolena, ktorá určite neznela, ako keby bola napísaná na kolene. Na otázku, čo spieva Jakub v piesni, nám Michal zdĺhavo a obtiažne odpovedal: „...Mám dni, ktoré žijem...“.

Spomedzi hudobníkov vyčnieval Martin Kettmann, ktorý svojim kostýmom referoval na ďalšie predstavenie v programe, Lonesome Cowboy. Michala sme sa opýtali, či tento kostým nebol príliš veľké rozptýlenie pri hraní. Mierne rozptýlený bol ževraj len devätnásťkrát. Devätnásť... To je priemerná cena vinylovej platne. Opäť mi je do plaču.

Buďte prosím dobrí, keď sa vám dostane do rúk LP. Mier platniam!

MK2

